

Fővárosi Ítéltábla

5.Hkf.91/2024/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Budapesten, a 2024. június 7. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A személyi szabadság megsértésének büntette és más bűncselekmények miatt terhelt¹ és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. január 16. napján kelt 28.Bf.6745/2023/13. számú ítéletét – a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2022. december 5. napján kihirdetett 7.B.1046/2021/50. számú ítéletét terhelt² II.r. és terhelt³ III.r. vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító részében – helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2022. december 5. napján kihirdetett 7.B.1046/2021/50. számú ítéletével terhelt¹ I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. – egy esetben társtettesként elkövetett – személyi szabadság megsértése büntetében [Btk. 194. § (1) bekezdés], ezért őt 1 év 6 hónap időtartamra próbára bocsátotta. terhelt² II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében [Btk. 194. § (1) bekezdése], magánlaksértés vétségében [Btk. 221. § (1) bekezdése] és testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) bekezdése, (2) bekezdése], ezért őt 2 év 6 hónap időtartamra próbára bocsátotta, míg a vele szemben zaklatás vétsége [Btk. 222. § (2) bekezdésének a) pontja] miatt indult büntetőeljárást – a magánindítvány elkésettségére hivatkozással – megszüntette. terhelt³ III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében [Btk. 194. § (1) bekezdése], ezért őt 1 év időtartamra próbára bocsátotta, ellenben a vele szemben magánlaksértés vétsége [Btk. 221. § (1) bekezdése] miatt indult büntetőeljárást – a magánindítvány hiányára hivatkozva – megszüntette. Rendelkezett továbbá a lefoglalt tárgyról és kötelezte terhelt² II.r. vádlottat 37.754 forint bünyügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész terhelt1 I.r. vádlott terhére büntetés kiszabása érdekében, terhelt2 II.r. vádlott terhére a zaklatás vétsége miatti megszüntető rendelkezés okából bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében, terhelt3 III.r. vádlott terhére a magánlaksértés vétsége miatti megszüntető rendelkezés okából bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében míg az I.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés végett, a II.r. vádlott és védője, valamint a III.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság – az ellentétes irányú fellebbezések folytán – a 2024. január 16. napján megtartott nyilvános ülésen eljárva meghozott 28.Bf.6745/2023/13. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet az I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak a II.r. és a III.r. vádlottat érintő részét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[4] Indokolásában a hatályon kívül helyezés okaként a Be. 608. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott abszolút eljárási szabálysértésre hivatkozott, mely azáltal valósult meg, hogy az elsőfokú bíróság terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a vele szemben zaklatás vétsége [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontja] miatt indult büntetőeljárást, míg terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a vele szemben magánlaksértés vétsége [Btk. 221. § (1) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást a Be. 492. § (1) bekezdés i) pontjára hivatkozással – de valójában helyesen a Be. 567. § (1) bekezdésének g) pontja alapján – törvénysértően szüntette meg.

[5] A végzés a megismételt eljárásra a Be. 611. § (1) bekezdése szerinti iránymutatást nem adott és a hatályon kívül helyezés okára tekintettel e két vádlott vonatkozásában a tényállás megalapozottságát sem vizsgálta.

[6] A másodfokú bíróság ítéletével szemben a II.r. és a III.r. vádlott, valamint védőjük jelentett be – a nyilvános ülésen szóban – joghatályos fellebbezést, míg a határozat az I.r. vádlott tekintetében a kihirdetésével jogerőre emelkedett.

[7] A védő a 2024. május 23-án kelt beadványában az elsőfokú ítélet elleni korábbi védelmi fellebbezés indokolására utalt vissza azzal, hogy a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésüket azonos tartalommal kívánják indokolni.

[8] Ezen, másodfokú ítélet [4] bekezdésében részletesen ismertetett korábbi indokolás azt tartalmazta, hogy a kerületi bíróság nem folytatta le mindenre kiterjedően a bizonyítást, így a védelem ennek pótlását kérte a törvényszéktől azzal, hogy annak eredményeként a II.r. és a III.r. vádlottat mentse fel, vagy ha mégsem, akkor enyhébb

büntetést szabjon ki velük szemben. A két beadvány a hatályon kívül helyezés okaként megjelölt kérdésekre nem tért ki.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.173/2024/3. számú átiratában a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító része elleni fellebbezéseket alaptalannak minősítette, s a hatályon kívül helyezés törvényi alapjával, a Be. 608. § (1) bekezdés e) pontja szerinti abszolút eljárási szabálysértés megállapításával is egyetértve indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletének fenti rendelkezését – annak helyes indokai alapján – hagyja helyben.

[10] A II.r. és III.r. vádlott, valamint védőik fellebbezése nem alapos.

[11] A Be. 627. § (1) és (2) bekezdés értelmében a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító végzése (adott esetben az I.r. vádlottat érintő rendelkezések okán ítélete) ellen fellebbezésnek van helye, ha

a) a hatályon kívül helyezésre a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértés, a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértés, a Be. 592. § (1) bekezdésében meghatározott okból teljes megalapozatlanság vagy a Be. 625. § (4) bekezdésében feltüntetettek miatt került sor, vagy

b) a hatályon kívül helyező végzés meghozatalára a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

[12] Minthogy a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyezés okaként a Be. 608. § (1) bekezdésének e) pontját jelölte meg, ekként a határozata ellen a Be. 627. § (1) bekezdés a) pontja értelmében fellebbezésnek volt helye, a Be. 627. § (3) bekezdés a) és c) pontja szerinti jogosult által előterjesztett jogorvoslati indítvány joghatályos, figyelemmel a Be. 627. § (4) bekezdése alapján arra is, hogy a fellebbezők részéről az elsőfokú ítélet ellen korábban bejelentett fellebbezésre nem a hatályon kívül helyezéssel azonos okból került sor.

[13] A megtámadott határozatot hozó bíróság eljárásának vizsgálatán túl [Be. 627. § (2) bekezdés, 626. §, 618. § (1) bekezdés b) pont] az adott jogorvoslati eljárás rendeltetése nem annak eldöntése, hogy a hatályon kívül helyezett alsóbb fokú ítélet megalapozott volt-e, hanem egyedül az, hogy a hatályon kívül helyező döntés alapos volt-e; vagyis volt-e rá törvényes ok, vagy sem.

[14] Ezek előre bocsátását követően az ítéltábla a hatályon kívül helyező rendelkezést és az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárást felülbírálvá az alábbiakat állapította meg.

[15] A másodfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott feltétlen eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[16] Az ítéltábla ezen túlmenően a másodfokú bíróság döntésének lényegretörő és helyes, az irányadó joggyakorlatot felhívó indokaival (másodfokú ítélet [11]-[15] pontjai) is maradéktalanul egyetértett.

[17] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a 2. tényállási pontban írt zaklatás vétsége miatt a magánindítvány előterjesztésére a II.r. vádlott tekintetében az egy hónapos törvényi határidőben került sor.

[18] Ítéletének [13] bekezdésében az irányadó jogszabályi rendelkezésekkel alátámasztott részletes indokát adta annak is, hogy sértett sértett 2020. augusztus 25. napján – e-mailben tett – feljelentése a tartalma szerint miért tekintendő magánindítványnak. E magyarázata iratszerű, sem ténybelileg, sem jogi érvelését tekintve kiegészítést nem igényel.

[19] Alappal jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy a másik sértett a 3. tényállási pontban leírt magánlaksértés vétsége miatt tett magánindítványát a III.r. vádlott vonatkozásában is joghatályosan terjesztette elő. Az ítéletének [24] bekezdésében írtak – a teljesség kedvéért – mindössze annyival egészítendő ki, hogy a Btk. – helyesen felhívott – 31. § (1) bekezdése több okból töri át bizonyos bűncselekmények esetén a hivatalbóli eljárás elvét, így a büntető anyagi jog által meghatározott körben a bűncselekmény tárgyi súlya, jellege, vagy a sértett és az elkövető közötti kapcsolatra tekintettel a sértett magánautonómiájának fokozott kímélete érdekében a büntetőeljárás megindítása és lefolytatása kérdésében a sértett számára biztosít döntési lehetőséget azzal, hogy a Btk-ban külön megjelölt bűncselekmények elkövetője kizárólag magánindítványra büntethető. A fenti okok közül az utolsóként nevesített, a Btk. 382. §-a szerinti – és a Btk. 459.§ (1) bekezdés 14. pontjában értelmezett – hozzátartozói személyi kapcsolat az egyetlen, amelynél jelentősége van annak, hogy az adott cselekménynek ki volt az elkövetője, mivel a sértett és az elkövető közötti személyi viszony teremti meg a magánindítvány szükségességének alapját. A törvény – elkövetéskor hatályos – rendelkezése szerint ugyanis lopás, rongálás, sikkasztás, csalás, információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás, hűtlen kezelés, jogtalan elsajátítás, orgazdaság, illetve jármű önkényes elvétele miatt az elkövető csak magánindítványra büntethető, ha a sértett a hozzátartozója. Egyéb esetekben, mint a tényállás szerintiben sem, közömbös, hogy a cselekménynek ki volt az elkövetője, illetve az is, hogy hány elkövetője volt. Ilyenkor, ha a sértett a cselekmény elkövetése miatt a büntetőeljárás megindítását kéri, e nyilatkozata abban az esetben is magánindítványnak tekintendő, ha az elkövetőket –

függetlenül attól, hogy a kilétüket ismerte-e – nem nevesítette, vagy nem mindegyikük vonatkozásában tette azt.

[20] A törvényszék tehát mindkét vádlott és mindkét cselekmény esetében a jogszabályoknak megfelelően helyezkedett arra az álláspontra, hogy a II. és III.r. vádlottal szemben a sértettek joghatályos magánindítványt terjesztettek elő, így az eljárás elsőbírói ítélet szerinti megszüntetésének nem volt helye, vagyis a Be. 608. § (1) bekezdés e) pontjában írt abszolút eljárási szabálysértés valósult meg azáltal, hogy az elsőfokú bíróság a sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt indult büntetőeljárást a II.r. vádlott vonatkozásában a magánindítvány elkésettségére, míg a tanú sérelmére a 3. tényállási pont szerint elkövetett bűncselekmény miatt indult büntetőeljárást a III.r. vádlott tekintetében a magánindítvány hiányára hivatkozva megszüntette.

[21] A másodfokú bíróság részéről tehát az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására mindkét vádlottat érintően törvényesen került sor.

[22] Ezzel együtt helyesen hívta fel a törvényszék a figyelmet arra is, hogy az elsőfokú bíróság a megszüntetés joglapját – saját döntéséhez képest is – tévesen jelölte meg, mivel a megszüntető rendelkezését nem az általa hivatkozott előkészítő szakban, hanem tárgyaláson hozta meg.

[23] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletének a II. és III.r. vádlottra vonatkozó rendelkezését a Be. 628. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a Be. 629. § (1) bekezdés szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 629. § (2) bekezdés a) pontja és a Be. 630. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[24] Jóllehet, a másodfokú bíróság döntése a Be. 611. § (1) bekezdése szerinti iránymutatást a megismételt elsőfokú eljárásra nem tartalmazta, az szinte magától értetődő, és nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az elsőfokú bíróság a megszüntetéssel érintett cselekmények tekintetében lényegében teljeskörűen lefolytatta a bizonyítást, a vádlottakat e cselekményekre is megkísérelte kihallgatni, akik nem tettek ugyan vallomást, de a tanúvallomásokra részletesen reagálva megfogalmazták védekezésüket mindkét cselekményt érintően. Ugyanígy járt el kerületi bíróság a sértettek és tanúk viszonylatában is, továbbá az ügyben felmerült okirati bizonyítékokat ismertette. A megismételt elsőfokú eljárásban a joghatályosnak minősített magánindítványokra figyelemmel a vád tárgyává tett cselekményeket érdemben el kell bírálania. Ennek során :

– a II. és III.r. vádlottakat ismételtén ki kell hallgatni;

– a korábbi I.r. terhelte tanúként kell kihallgatni;

– a tanúvallomások a Be. 633.§ (6) bekezdése alapján felolvashatók.

Mindezek után a rendelkezésre álló iratok, okiratok ismertetését követően az esetlegesen szükséges további bizonyítási eljárás lefolytatása után kell állást foglalni e két vádlott büntetőjogi felelőssége kérdésében valamennyi vád tárgyává tett cselekményt illetően.

[25] A végzés elleni fellebbezést a Be. 629. § (4) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. június 7.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

dr. Cserni János s.k.

dr. Raczky Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.6745/2023/13. számú ítélete terhelt2 II.r. és terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 5.Hkf.91/2024/7. számú végzésével 2024. június 7. napján véglegessé vált.

Budapest, 2024. június 7.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő